

Augsburg, 13./22. Februar 1563

An Johannes Oporinus

UB Basel, Fr. Gr. I 11, fol. 257r-v.
Steinmann Nr. 749.

S. P. D. Manlij aduentus in Regis discessum perincommode sanè incidit. Ne bonus homo spe sua frustretur, metuo. Nec ego eum iuuare possum, quem non modò aulici proceres, sed ne ij quidem agnoscant, quorum familiaritate annos amplius vndecim sum vsus. τοσαύται γεγόνασιν αἱ μεταβολαὶ. Satagunt illi rerum suarum, ego mearum. Itaque, Mi D. Oporine, nihil est, quod ex me quaeras, vt acceperint Fuggeri et Bomgartneri tua munuscula, quorum toto trimestri vidi neminem, nec mihi (etiamsi magna mea res ageretur) ad vllum eorum patēret aditus, si ex praeteritis coniectura capienda est futurorum. Si me proceres isti odio non prosequuntur (quod qua causa suscepimus, nisi non mentiendo et non adulando, equidem scire non possum) magna tamen illorum a me facta est alienatio animorum, aut certe (vt Ptolemaeus vocat) ἀποσιώπησις τῆς φιλίας. Tota denique Augusta penè augusta mihi facta est, quamuis non parum ampla, vt μετοικεσίαν non tam sperem quam optem, etsi ferè nec quod sperem neque quod optem habeo, et quos et quos fugiam scio, quos sequar, non habeo. οὗτω πάντα ὑπουλα καὶ ἐνδόμυχα καὶ κακομήχανα. Sed haec ferenda sunt scilicet, quia mutari, a me quidem, non possunt. Si D. Carinus huc venerit (quod vtinam fieret breui) aut is causam tuam aget, aut nemo quicquam proficiet apud τὸν προσπεφωνημένους. καὶ γὰρ τρισύλλαβοί εἰσι τοῖς προσιοῦσιν. Atque haec περὶ τῶν μεγιστάνων. Commentarioli mei in Officia Ciceronis iam tandem absoluti sunt. Tu fac praelum adornes et chartam praepares. Nam cum laxa et inaequalis scriptura folia id est semipaginas contineat amplius 500: quounque charactere aut forma vsus fueris, ad centum paginas (nisi fallor) opus excrescit. Mittetur autem ad te, si iusseris, Francofordiam, aut (si nullum vecturae periculum fuerit) ante Nondinas Basileam. Cuius ego tamen rei spem perexiguam habeo. Caetera mandabo fidei et diligentiae tuae. Simiam suos amare faetus nosti. Faciunt idem lupi quoque. Caetera intelligis. Nam spes editionis Epicteti, quam facis, ita me exhilarauit, vt caetera omnia minoris faciam: quae ne me fallat, etiam atque etiam oro. Nam si ego ante Cal[endas] Aprilis mortuus fuero: illa mea culpa, non tua fuerit, quanquam ne mea quidem. Imbecillitatem enim corporis et diligentia et viribus animi, quoad possum, sustento. Δεινῆς δ' ἀνάγκης οὐδὲν ισχύει πλέον. Quod si me quis casus abripuerit (ἐπιβουλεύμεθα γὰρ πολλαχόθεν) Schenckius opinor suo muneri non deerit. Vale ac D. Carino P[lurimam] S[alutem]. Augustae Vindelicorum Idibus Februarij 1563.

Hieronymus Wolfius
Tuus.

Pene oblitus eram, Mi D. Oporine, ἐπεὶ πολλὰ μεταξὺ πέλει κύλικος καὶ χείλεος ἄκρου, vt praefationes in Officia (vbi opus misero) non imprimas, nisi opere absoluto. Vt si forte ita ceciderit, vt ἀντὶ φίλων ἔχθροὶ γένοιντο οἱ προσφωνούμενοι (εὐμετάβολον δὲ φύσει ζῶον ἀνθρωπος) res mihi aut meis sit integra. πολλαὶ γὰρ καὶ παντοδαπαὶ τῶν ἀνδρῶν αἱ γνῶμαι, ἐγὼ δὲ σεσυκοφάντημαι ἀδικώτατα.

Ecce alteram obliuionem. Quaeris de annotationibus posterioribus in Epictetum. Eae verò nullae sunt. Quare in fine addas velim aliquid in hanc sententiam. Statuerat interpres accuratiores addere annotationes. Sed varietate fortunae et valetudinis multipliciter impeditus,

eruditos lectores orat, vt de suo, quod deesse videbitur, suppleant συγγνώμην νέμοντες τοῖς παραλειμμένοις. ὡς δυνάμεθα γὰρ, ἐπεὶ ὡς θέλομεν, οὐδὲ δυνάμεθα.

Περὶ κεντρώνων τῶν ἐπιλογικῶν statues arbitratu tuo. Ego tamen (nisi aliud tibi videbitur) eos coronidis vice opuscula Epictetea claudere malim.

Quòd Crusius mortaria et Bombardas è Laonico exscribi sibi vult: in eo utriusque vestrum libenter morem gererem. Sed Beckenstein ignotus mihi est: alter ita notus, vt nihil ab eo petendum mihi censem. Quare mihi ignoscatis velim et alijs in isto genere procuratoribus vtamini. Iterum vale.

Plura fortassis per Hillerum, Francofordiam iturum. Rex intra dies 14 hinc discessurus dicitur. Quod te D. Carino indicare velim, vt se paret itineri. Nam D. Ioannes Fuggerus receptis suis aedibus et repurgatis, non diu, opinor, vocationem eius differet.

22 Febr[uarij].